

Sändebrev till Missionsprovinsen

Nr 80 Februari 2015

Ansv utg: Bengt Birgersson

Red: Jakob Okkels

Saliga är de som lyssnar till Guds ord och bevarar det ***- Beträktelse -***

Säg hellre: *Saliga är de som lyssnar till Guds ord och bevarar det* (Luk.11:28). En kvinna i en folkskara som hade lyssnat till Jesus utbrast och sade: *Saligt är det moderliv som har burit dig och de bröst som du har diat*. Jesus förnekade inte det men svarade med de ovan citerade orden.

Kvinnan som talade med Jesus menade väl med "salig" den moderslycka som Jesu mor Maria bör ha känt. Men Jesus menar med samma ord något långt högre och större. Det har med Gud att göra som är salig, lycklig, full av frid, på ett fullkomligt sätt. Men han vill genom Jesus dela med sig av sin salighet till oss människor. Att den saligheten inte är samma som känslan och upplevelsen av vanlig jordisk lycka och framgång blir klart av de s k saligprisningarna i Matt. 5. Men när de saliga hunnit till himlen, försvinner all jordisk olycka och Jesu lärjungar börjar njuta av den salighet Jesus nu njuter som sann människa hos sin Fader, och det för evigt.

Vilka människor blir delaktiga av Guds salighet? Enligt Jesu svar de som

lyssnar till hans ord och bevarar dem. Lyssnar gör man när man hör och läser Guds ord, och det ska man göra med flit så länge man lever. Men det gäller också att lyssna så, att Guds ord inte går in genom det ena öra och ut genom det andra eller att man låter djävulen plocka bort ordet ur hjärtat, så att man inte kommer till tro på Jesus och blir salig, eller som det heter på ett ställe: på *lärjungasätt*. Konsten heter att *bevara* ordet. I 1917 års översättning av Bibeln används ofta ordet "hålla" istället för "bevara". Det ledde lätt till det missförståndet, att ska man kunna bli salig måste man lyda Guds ord eller följa det i sitt liv, vilket fått många att förtvivla, då de omöjligen kunde lyda allt Guds ord. Översättningen "bevara" säger bättre vad Jesus menar. Visst vill han att vi lyder hans ord, men först och

främst att vi *håller fast vid det, inte överger eller förnekar eller ändrar på det* utan mitt i våra misslyckanden återvänder till det och bekänner oss skyldiga som ordet säger och söker den förlåtelse som ordet lovar i Jesu namn. Jämför det svenska ordets "hålla" djupaste betydelse: hålla om, hålla fast, krama om.

På domaretiden i Israel var det sällsynt med Guds ord. Tyvärr är det så i vårt land i denna vår tid. Man kan inte utan vidare säga till människor, att de ska gå till sin församlings kyrka och lyssna till och bevara de ord de får höra där. Strider förkunnelsen inte direkt mot Bibeln genom att innehålla grova lögner och förnekelse, är den ändå ofta otjänlig till frälsning och salighet, eftersom den förtiger så mycket som behöver sägas och inte tydligt delar lag och evangelium allt efter människors sjelatillstånd. Finns det någon rätt predikant på rimligt avstånd, får man uppmana folk att kosta på sig en resa dit, gärna i sällskap med andra som törstar efter ett rätt Guds ord. Finns ingen sådan salig källa, får man mana den sökande människan att desto tätare hålla sig till Bibeln och anvisa henne god predikolitteratur. Gott är det om några sökande människor också kan samlas i varandras hus och där gemensamt be och läsa Guds ord och dela med varandra sina bekymmer

och glädjeämnen. Kanske finns möjlighet att få en god själasörjare att besöka gruppen och då även ha med sig nattvarden. Med åren kan gruppen eventuellt förvandlas till en koinonia i Missionsprovinsen. Av Gud får man utbe sig uthållighet och tålamod. "Guds kvarnar mal ofta sakta". När han ser att hans barn håller ut, fast deras grupp är liten, kan han oförmodat välsigna dem så att många ansluter sig. Antalet är dock aldrig någon huvudsak utan att man fortsätter att lyssna till Jesu ord och verkligen bevarar det.

Vi har hört talas om "trädkramare", som har kedjat sig fast vid träd de inte ville se fällas. Nu är det ingen risk att det "träd" som är Guds ord skulle kunna fällas. Jesus har lovat att när t o m himmel och jord förgås ska hans ord inte göra det. Men visst, vi ska verkligen krama om och med den helige Andes nåd och kraft kedja oss fast vid Jesu ord. Då blir det alltid något råd, fast det ofta kan se kritiskt ut. Jesus har ju lovat att vara mitt ibland sådana sökande människor.

Pekka Heikkinen
Kyrkoherde em.

Från Missionsbiskopens bord

- Februari 2015 -

Under årets två första månader har sammanträden hållits i Läronämnden, Missionsrådet och Konsistoriet. I Läronämnden pågår arbete med ett dokument om ekumenik och om våra relationer till olika anglikanska sammanhang. Dessutom bearbetas frågor kring äktenskapet i ljuset av den könsneutrala äktenskapslagen, skilsmässa och omgifte, etc.

Den senare frågan finns också på Konsistoriets bord, där för övrigt ärenden som berör koinoniornas stadgar och teologisk utbildning är under bearbetning.

Missionsrådet kunde vid sitt januari-sammanträde ta del av en preliminär ekonomisk rapport för verksamhetsåret 2014, som visade ett underskott på 127 000 kronor. Med tacksamhet noterades att en större gåva kommit Missionsprovinsen tillhanda i slutet av januari månad, något som Missionsrådet får arbeta vidare med, hantera och förvalta i samband med sitt aprilsammanträde.

Frågor kring kansliet bearbetades. Eftersom få frivilliga insatser än så länge ställt sig till förfogande, beslutades att Jakob Okkels kanslitjänst under perioden februari–april utökas från 40% till 60%. Administrationsutskottet arbetar vidare med frågan om fullgörande av administrations- och biskopsadjunktsuppgifter, samt om expeditionens bemanning och placering.

Rapporter från några utskott hantearades. Ännu återstår arbetet med att fixera antalet utskott i Missionsrådet. Det gäller att finna en optimal lösning, att utskotten verkligen består och effek-

tiviserar Missionsrådets arbete och att det inte leder till tidsödande åtaganden.

Biskop Göran har i brev meddelat mig att han i och med sin 75-årsdag den 24 mars 2015 haft för avsikt att lämna sin tjänst som biträdande biskop. Som Missionsbiskop har jag anmodat biskop Göran att fortsätta ytterligare en tid, vilket han bejakat. Vi behöver tid för att se över och planera för Missionsprovinsens framtida ledningsfunktioner, i enlighet med Provinsordningens stadgar (9 §): *En missionsbiskop leder Missionsprovinsen. Denne har vid sin sida biträdande biskopar till det antal Provinskonventet fastställer.*

I Norge

Den 2–3 februari 2015 inbjöd *Nettverk for evangelisk-luthersk kirkesamarbeid* till sin årliga samling på Høgsveen utanför Hamar.

Under rubriken *Hva gjør vi med ekteskapet?* introducerade advokaten och prästen Johan Haga oss i den problematik som är gemensam i alla våra nordiska länder: – Hur upprätthålla den bibliska förståelsen av äktenskapet

när ett sekulariserat samhälle fyller begreppet med ett nytt innehåll?

Prästen Jan Bygstads föreläsning *Kristus i oss – hva betyr det?* ledde till konstruktiva samtal i ett viktigt ämne.

Professor Knut Alfsvåg belyste ämnet *Kirkefelleskap – hva er forutsetninger og kriterier?*

Närvarande organisationer uppdaterade varandra beträffande det gångna årets åtaganden.

Missionsprovinsen representerades av biskop Göran Beijer, provinssekreterare Bengt Birgersson och undertecknad.

I förlängningen av ovan nämnda konferens samrådde biskoparna från Evangelisk Lutherska Missionsstiftet i Finland, Det evangelisk-lutherske stift i Norge och Missionsprovinsen i Sverige den 3–4 februari.

Utöver den sedvanliga uppdateringen fördes ingående samtal om ett samsarbetsdokument för de tre stiftet – *Communion of Nordic Lutheran Dioceses*. Biskopsmötet kunde enas om ett dokument som nu går vidare för bearbetning och beslut i respektive stift. Förhoppningen är att det skall kunna undertecknas vid kommande biskopsmöte i Helsingfors i november 2015.

Samarbetsdokumentet utformas i förlängningen av ett beslut vid det extra Provinskonventet, våren 2013. Inför bildandet av Missionsstiftet i Finland, beslutade Provinskonventet om en avsiktsförklaring, som bl a pekar på de nordiska stiftens gemensamma grund och ömsesidiga förpliktelser.

Ett antal ärenden kring kontakter med lutherska sammanhang i utlandet diskuterades, bl a en ansökan om samarbete med *International Lutheran Council* (ILC).

Från vänster: Erik A.H. Okkels, +Roland Gustafsson, +Göran Beijer, +Thor Henrik With, Juhana Pohjola, +Risto Soramies och Bengt Birgersson. Foto: Ulf Asp.

Till Tyskland

Under våren planeras tre besök i vårt grannland i söder. Skall här och nu nämna två av dem:

Selbständige Evangelisch-Lutherische Kirche (SELK) inbjuder den 4–5 mars till *Internationale Konferenz der Theologischen Kommissionen Lutherischer Kirchen* i Oberursel utanför Frankfurt. Här ges anledning för oss att delge Missionsprovinsens drygt 10-åriga historia och dessutom samråda om gemensamma utmaningar i vår europeiska kontext.

Den 22–24 mars besöker Jakob Okkels och undertecknad Krelingen, beläget norr om Hannover. Organisationen *Gemeindehilfsbund*, en bekännelserörelse på evangelisk-luthersk grund, har inbjudit oss att presentera Missionsprovinsens historia och arbete.

Diverse

Under februari månad har Missionsprovinsen fört samtal dels med ledningen för *Evangelisk-Luthersk Mission-Bi-*

beltrogna Vänner och dels med *Kyrklig samlings kring Bibeln och bekännelsen*.

Vill slutligen nämna att jag den senaste tiden arbetat en del med relationen till *Evangelisk-Lutherska Kyrkan i Kenya* (ELCK). Bakgrunden är ett brev från ELCK i slutet av januari (till samtliga understödjande *partners*), med önskemål om ekonomiskt stöd till konferenser och årsmöte under månaderna februari och mars. Den 27 mars avser ELCK att hålla sitt årsmöte, vilket inte genomförts på många år. Den 20 februari sände jag ett rätt omfattande brev till ELCK och samarbetande missionsorganisationer / kyrkor. Vi har inga resurser att bistå ekonomiskt f n, men får stå med i förbön och så småningom kanske bidra i en nödvändig försoningsprocess inom ELCK.

+*Roland Gustafsson*

✍

Missionsprovinsen
i Sverige

Kansli och redaktion: Thorburnsgatan 5, 412 64 Göteborg.

Tel 031 - 51 42 47 – normalt kl 9-14 tisdag, torsdag och fredag

E-post: info@missionsprovinsen.se | Plusgiro nr: 165 78 21 – 3

Missionsprovinsens identitet

Det senaste halvåret har *Sändebrevet* förmedlat ett antal artiklar som på olika sätt behandlar vad det vill säga att vara församling och en del av Kristi kyrka. Vi har försökt lyfta flera perspektiv för att hjälpa till i vår gemensamma reflektion kring Missionsprovinsens identitet. Nedan finns en artikel att läsa av TD Rune Imberg, forskningschef på Församlingsfakulteten. Han tar avstamp i den nicenska trosbekännelsen. Läs, begrunda – och ge gärna respons!

Kyrkans fyra kännetecken

Under senare år har man i svenska sammanhang ofta lyft fram en skrift som Martin Luther skrev 1539, *Om koncilierna och kyrkan*. Där kommer han in på det han kallar *kyrkans sju kännetecken*, nämligen ordet – dopet – nattvarden – bikten – ämbetet – bönen – korset.

Alla dessa sju kännetecken är viktiga, och vi möter dem i olika sammanhang. I *Luthers lilla katekes*, t ex, återfinns de flesta av dem (särskilt dopet, nattvarden, bikten och bönen), både i hans egen framställning och sedan i 1878 års katekesutveckling. – Luthers skrift finns numera i en svensk översättning, utgiven av SLEF-Media i Finland; i Sverige säljs den bl a genom BV-förlag. Vidare har Sebastian Grünbaum nyligen publicerat en småskrift på 16 sidor där han behandlar Luthers framställning. Den heter *Kyrkans sju kännetecken* och är utgiven av det evangelisk-lutherska missionsstiftet i Finland, vår systerorganisation i Finland.

Luthers resonemang kring kyrkans sju kännetecken är väl värda att diskutera och sprida, men det finns faktiskt en

ännu viktigare text om ”kyrkans kännetecken”. Den förbises ofta i många sammanhang, vilket är mycket beklagligt. Till skillnad från Luthers skrift har denna text en mycket officiell karaktär, och de flesta aktiva kyrkokristna är väl bekanta med den, dessutom kan många kristna den utantill. Jag syftar på den sk *nicenska trosbekännelsen*, som tillkom i samband med det ekumeniska konciliet (kyrkomötet) i Nicaea 325 och fick sin definitiva utformning vid tiden för konciliet i Konstantinopel 381.

Den nicenska trosbekännelsen ingår som en av tio texter i *Konkordieboken*, ett bekännelsesdokument som Svenska kyrkan antagit (bl a återopas Konkordieboken i 1686 års kyrkolag). För svensk och finländsk del tillkommer att den nicenska trosbekännelsen även nämns i *Uppsala mötes beslut*, 1593, likaså återopas den i Svenska kyrkans *Kyrkoordning*, § 1. För de flesta evangelisk-lutherska kyrkor har denna trosbekännelse alltså högsta tänkbara dignitet näst Skriften, och de flesta kyrkor använder den regelbundet i sina gudstjänster.

Vad säger då denna mycket auktoritativa text om kyrkan? I den version som nu används i våra gudstjänster står det så här i den avslutande, tredje delen:

Jag tror... på den helige Ande, Herren och livgivaren,

som utgår av Fadern och Sonen,

på honom som tillika med Fadern och Sonen tillbedes och äras

och som har talat genom profeterna;

och på en enda, helig, allmänlig och apostolisk kyrka.

Jag bekänner ett enda dop, till syndernas förlåtelse,

och förväntar de dödas uppståndelse och den tillkommande världens liv.

Här ser vi ganska tydligt, vilket t o m framgår av typografin, att tredje trosartikeln består av tre delar. Den första delen handlar om Anden; bortsett från ett omdiskuterat tillägg (*filioque* på latin, och *Sonen* på svenska) är formuleringarna inte särskilt anmärkningsvärda; de går bl a tillbaka till Jesu egen undervisning i Johannesevangeliet. Del två, som vi återkommer till, handlar om kyrkan, del tre om den kristnes liv här på jorden och övergången till den segrande kyrkan i himmelen – dopet och syndernas förlåtelse här, sedan uppståndelsen, till sist det eviga livet där.

Innan vi kommer in på det som här sägs om kyrkans kännetecken kan vi konstatera att framställningen beskriver ett slags process: Först beskrivs den

Helige Ande – sedan var den Helige Ande verkar (i kyrkan) – till sist vad den Helige Andes verksamhet handlar om (dop och syndaförlåtelse – uppståndelse – evigt liv).

Låt oss då komma in på de fyra kännetecken som vi möter i den nicenska trosbekännelsen och särskilt fokusera tre perspektiv: faktum – glädjämne – utmaning.

Kyrkan är en

Ordet "en" kan vara ganska lurigt på svenska. Jämför dessa båda påståenden, som ser identiskt lika ut: "Jag ser en häst", respektive "jag ser en häst".

Men man kan läsa satserna på två olika sätt, och man kan även få fram denna skillnad genom att kursivera texten på olika sätt: "Jag ser en *häst*", respektive "jag ser *en* häst". I det förra fallet ser jag en *häst*, inte en hund eller älg, i det senare fallet ser jag *en* häst, inte två. På svenska kan vi lätt förväxla obestämd artikel ("*en häst*") med räkneordet ("*en häst*"), men det problemet finns inte på latin eller grekiska som konstrueras på ett helt annat sätt.

Just denna problematik spökar, på svenska, i våra mest kända trosbekännelser. Den apostoliska trosbekännelsen kan läsas och förstås på två olika sätt.

"Vi tror på... en helig, allmänlig kyrka".

Här ska ordet "en" inte betonas, eftersom det inte handlar om räkneordet "en" utan om den obestämda artikeln. Här finns alltså bara två betydelse-

bärande element, nämligen *helig* och *allmännelig*, inte tre. Här bekänner vi alltså inte kyrkans en-het!

I den nicenska trosbekännelsen, som ser ganska likartad ut, handlar det inte om tre utan om fyra betydelsebärande uttryck:

”Jag tror... på en enda, helig, allmännelig och apostolisk kyrka”.

Här är alla fyra orden betydelsebärande enligt den grekiska grundtexten – *en*, *helig*, *allmännelig* (eller *katolsk*) och *apostolisk*. För att det inte ska vara oklart om att det handlar om räkneordet (“*en*”) och inte om obestämd artikel (“*en*”), har man på svenska valt att förlänga uttrycket, alltså att återge “*en*” med “*en enda*”.

Efter denna genomgång kan vi därmed konstatera, att den kristna kyrkan ända sedan 300-talet uttryckligen har bekant att det finns *en enda* kyrka. Där emot finns det, tyvärr, många olika kyrkoorganisationer (konfessioner).

Att Kyrkan är *en* är ett faktum, eftersom den utgör Kristi kropp. Denna enhet lyfter Jesus själv fram, likaså apostlarna, vid många tillfällen. Jesu undervisning i t ex Joh. 15 om vinträdet och grenarna, liksom i 17:21 om enheten mellan Fadern, Sonen och lärjungarna, visar att Kyrkan rent faktiskt är *en* och bara kan vara *en*.

Splittringen i olika kyrkliga konfessioner är ett tragiskt faktum, men innerst inne är Kyrkan som Kristi kropp alltid *en*, något som Paulus betonar i 1 Kor. 12:12-13 och Ef. 4:4-5.

Den faktiska enheten mitt i all splittring utgör alltså ett *faktum* och ett *glädjämne* men samtidigt en *utmaning* till oss. Inte bara i Svenska kyrkan utan också i Missionsprovinsen!

Kyrkan är helig

Också Kyrkans helighet hänger samman med Jesus. I inledningen till Joh. 15, där han beskriver sig själv som den sanna vinstocken, framgår det att Fadern renar och helgar kyrkan. De kristna är “rena” eftersom Gud själv “renar” (grekiska: “renar”) dem, v. 2-3.

Därför är kyrkotukten viktig. Paulus har en principiellt mycket viktig framställning av den i 1 Kor. 5. Där framgår det att kyrkotukt *inte* handlar om straff – att döma människor är Guds uppgift, inte vår (Rom. 2:1). I stället betonas två andra viktiga perspektiv: Kyrkotukten är till för *individens* skull, för att han eller hon om möjligt ska bryta med synden och göra bättring (1 Kor. 5:5). Den är också till för *kyrkans och gemenskapens* skull, för att inte passivitet eller mjäkighet ska få leda till en andlig och moralisk röta i organisationen, alltså kyrkan.

Bo Giertz har en intressant och talande framställning i romanen *Stengrunden* (del II), där man ser hur präster på 1800-talet försökte praktisera kyrkotukt i sina församlingar. Som svenskar kan vi bara beklaga att Svenska kyrkan vid kyrkomötet 1893 gav upp sin vilja att praktisera kyrkotukten. Man gjorde detta för att kunna leva vidare som

statskyrka, ett beslut som lett till en rad tragiska konsekvenser.

Vi ser i diverse kyrkor och samfund en rad brister och skröpligheter. Samtidigt måste vi hålla fast vid detta faktum som även är ett glädjeämne och en utmaning: Kristi kyrka är helig och består av de heliga i Mölndal och Mölle, Kortedala och Korpilombolo (Rom. 1:7, 1 Kor. 1:2).

Kyrkan är allmännelig / katolsk

Kyrkan är också *allmännelig*, detta är en svensk återgivning av det grekiska ordet *katolsk*. Detta innebär bl a att kyrkan inte är begränsad i tid och rum: Jesus befallde oss att gå ut med evangeliet och göra *alla folk* till hans lärjungar, likaså lovade han att vara med oss *alla dagar*.

Just dessa båda aspekter i missionsbefallningen lyfter vi ofta fram, men det är viktigt dels att *inte missförstå* ordet "katolsk", dels att *inte fatta ordet för snävt*.

En känd formulering myntades av teologen Vincent av Lérins på 400-talet. Han menade att kyrkan behöver hålla fast vid det som blivit trott och bekant – överallt, alltid, av alla (på latin: *quod ubique, quod semper, quod ab omnibus creditum est*).

Man kan också fatta benämningen katolsk på ett allt för snävt sätt, den romersk-katolska kyrkan är alltså mer *romersk* än *katolsk*, även om vi ofta lite slarvigt kallar den för den "katolska kyrkan" och de själva ofta med förtydning framställer sig själva på det

sättet. Genom att successivt definiera nya dogmer, t ex transsubstantiationsläran (1215), jungfru Marie obefläckade avlelse (1854), påvens ofelbarhet (1870) och genom att i polemik mot de evangeliska slå fast obibliska läror vid konciliet i Trient 1545-1563 har denna kyrka blivit *allt mer romersk* och på detta område *allt mindre katolsk* (och allt mindre apostolisk).

Kristi kyrkas katolicitet är ett faktum och ett glädjeämne – men utmaningen är verkligen stor. Om våra församlingar t ex kännetecknas av personer med en viss läggning, en viss klädstil, en exklusiv musikstil eller väldigt profilerade liturgiska åsikter, riskerar man att tappa katoliciteten och mer bli ett slags klubb eller en religiös organisation för likasinnade. Redan när vi läser förteckningen av apostlar (Matt. 10 med parallellstäl- len) inser vi att dessa tolv hade en enda sak gemensam, relationen till Jesus! Som individer hade dessa tolv aldrig valt att sluta sig samman, det förstår man när man analyserar deras personligheter! Några var fromma fiskare men minst tre var hetlevrade (Simon Petrus, Jakob, Johannes) och en mer fridsam (Andreas), en revolutionär (Simon seloten), en tulltjänsteman med dåligt rykte (Levi/Matteus), en urtypen av en god evangelist (Filippus) o s v. En sådan spridning av yrken, socialgrupper, personlighetstyper behöver återfinnas även hos oss – katoliciteten kräver detta!

Kyrkan är apostolisk

Till sist kommer vi till kyrkans *apostolicitet* – som delvis glider in i katoliciteten...

Nya testamentet visar tydligt att Kristi kyrka vilar på apostlarnas och profeteras grund medan Kristus själv är hörnstenen (Matt. 16:18, Ef. 2:20).

Det innebär att vi behöver hålla fast vid apostlarnas undervisning, och här är procenthalten viktig! I den kristna kyrkan gäller 100 % – inte mer, inte mindre (jfr Upp. 22:18-19).

Paulus betonar i det stora uppståndelsekapitlet, 1 Kor. 15, att det han själv tagit emot, det har han också gett vidare. Så är det, så kommer det alltid att förbli i Kristi kyrka – vi behöver bevara det vi fått (Judas v. 3-4) och intakt föra det vidare till kommande generationer. *Varken mer eller mindre*. Detta bekräftas i Gal. 1, där vi möter Paulus vrede. Han förbannar, i ordets riktiga betydelse, dem som förvanskar evangeliet (v. 8-9).

Även Kristi kyrkas apostolicitet är ett faktum, ett glädjeämne – och en utmaning!

Den nicenska trosbekännelsen är en viktig bekännelsetext med många vackra och fantastiska formuleringar. Men det är också viktigt för oss, i våra olika kyrkliga sammanhang, att gå i närkamp med Kyrkans enhet, helighet, katolicitet och apostolicitet, så att vi även praktiserar det vi bekänner!

Rune Imberg

Forskningschef på Församlingsfakulteten

Bibeldagar i Karlstad

Snön föll när vi samlades i Karlstad för Bibeldagar helgen den 30 januari till 1 februari. Det var glädjande att se så många kristna vänner i olika åldrar och från olika håll som fyllde St Petris lokaler.

Tema för Bibeldagarna var "Inblickar i Romarbrevet" och Bibelstudiehållare var Timo Laato från Finland. Fredagen inleddes med aftonbön och kvällsfika. På lördagen undervisade Timo utifrån Rom. 4:17-22 med rubriken "Abrahams

tro". Abraham hade av Gud fått löftet att bli fader för många folk, men åren gick och han fick vänta länge på att få se Guds löfte uppfyllt. Dock sviktade han inte i tro på att Gud skulle uppfylla detta löfte, utan även när allt hopp var

ute fortsatte han att hoppas. Abrahams tro får vara en uppmuntran och inspiration också för oss i våra liv.

Andra tillfället som Timo undervisade var över Rom. 6:14-23 med rubriken "Lagen och helgelsen". Här poängterade han att vi inte har förutsättningar att i vår egen kraft uppfylla lagen, utan att motsatsen till synd istället är lydnad – trons lydnad, som betyder att vi i tro får ta emot evangeliet. När vi syndar ska vi inte tänka att vi kan göra bättre ifrån oss imorgon, utan vi ska istället komma till Jesus och tacka för Hans utgjutna blod.

På lördag eftermiddag talade Jakob Birgersson om: "Historiska bevis för Jesu uppståndelse", bl a utifrån boken "A reasonable faith" av William Lane. Han nämnde flera historiska bevis för Jesu uppståndelse – bl a det faktum att lärjungarna inte skönmålas i Bibeln, vilket gör det hela mer trovärdigt. Hade Bibeln varit uppdikad hade man troligtvis heller inte valt kvinnor som de första vittnena till uppståndelsen, eftersom kvinnor vid denna tid inte hade lika hög status som männen. Efter detta föredrag följde gruppsamtal där alla fick möjlighet att samtala mer om ämnet.

Under lördagens kväll presenterades Nordisk Östmission av Anders Olsson. Nordisk Östmission är en svensk, evangelisk-luthersk organisation som framför allt inriktar sig på Östeuropa, samt

asiatiska folk, främre Orienten. De vill sprida evangeliet utifrån luthersk tro och bekännelse. Anders berättade lite om bakgrunden och om det nuvarande arbetet. Nordisk Östmission ger ut en tidskrift med fyra nummer/år som förmedlar mer information om arbetet.

Söndagen inleddes med morgonbön och kl 10 firades gudstjänst, som leddes av Daniel Brandt. Vi fick också lyssna till körsång. Timo predikade utifrån texten i Matt. 20:1-16 – om vingårdsarbetarnas lön. Texten är en del av en dialog mellan Jesus och lärjungarna. Petrus undrar vad de skall få för att de valt att följa honom och Jesus svarar överraskande positivt att de skall få hundrafalt igen. Liknelsen om vingårdsarbetarna kommer som en del av detta svar. Det är alltså inte en fråga om frälsning, utan en fråga om belöning efter vars och ens gärningar. Vi får liknelsen som en varning: ni får hundrafalt igen men kom ihåg att det är Gud som bestämmer detta. Oavsett hur Gud väljer att belöna är Han god.

Helgen avslutades sedan med Timo som talade utifrån Rom. 8:26-28 med temat "Andens tröst". Det är själavårdande verser, samtidigt är det inga fina ord om oss själva. Det handlar om Anden som hjälper oss i vår bön och i vår svaghet. Anden kommer inte och tar bort svagheten, men han verkar i oss och han ber för oss. I denna vår svaghet får Guds styrka fullkomnas.

Sammanfattningsvis var det fina och givande Bibeldagar! Emellan de olika programpunkterna gavs också tid för gemenskap och att se lite mer av Karlstad. Tack till St Petri församling och till alla som deltog och bidrog! Att få stan-
na upp i vardagen och få fylla på med god undervisning i Guds ord och träffa kristna vänner är mycket uppmun-
trande och glädjande!

*Sara Eriksen, Göteborg
Magdalena Lindström, Göteborg*

Vi vill sluta med att citera första versen i psalm 30 som vi sjöng tillsammans:

*O hur saligt att få vandra hemåt vid vår
Faders hand. Snart vi slutat ökenfärden
och går in i Kanaans land. Härligt
sången där skall brusa, stark som dånet
av en vattuflod. Äran tillhör Gud och
Lammet, som oss vunnit med sitt blod.*

✍

Den 31 mars 1930

föddes jag. Den 21 april, Annandag Påsk samma år, döptes jag i Frändefors församling, in i Kristi kyrka, in i Kristi kropp (Rom. 6:3-5, 1 Kor. 12:13). Födelsedagen firar jag i samvaro med mina kära. Dopdagen i stillhet inför min Herre och Frälsare, Jesus Kristus, som hållit sitt löfte till mig i Dopet och på ett för mig så ofattbart sätt och på så underliga vägar varit med mig alla dagar.

Min hälsa medger inte någon mottagning. I stället för hälsningar till mig – ge gärna en gåva till Missionsprovinsen eller till någon av prästkassorna, så att Kristus fortsätter bli förkunnad i vår tid.

+Arne Olsson

Några giron för givande:

Missionsprovinsen: **Pg 11 36 63–9**

Lutherstiftelsens prästkassa: **Pg 34 65 56-4**

Kyrkliga Förbundets Givartjänst: **Pg 420 10 35-5**

Bohuslän Dals Lokalavd. av Kyrkliga Förbundet (Stigen): **Bg 5744-1420**

Inbjudan till Kvinnodag

Lördagen den 21 mars 2015 kl 12 – 18

i *Lyktan*, Kvillebäckens församling, Glöstorpsvägen 49 i Göteborg

PROGRAM

- 12.00 Lunch
- 13.00 Välkomsthälsning och presentation av dagen
Föredrag: *Hur hanterar jag ofrivillig ensamhet?*
(*Hur ser Gud på mig och min ensamhet?*) Inger Gustafsson, diakon i Helsingborg
Gruppsamtal kring föredraget, 2-3 personer
- 14.30 Fika
- 15.15 Samtalsgrupper
Ensamhet i familjen, i relation till min mamma / pappa / syskon
Ensamhet i äktenskapet
Ensamhet i kyrkan / församlingen
Ensamhet i arbete och samhällsliv
- 16.45 Återsamling och bön
- att vi kvinnor har frimodighet att tjäna Kristus i kyrka och i vardag
- utifrån dagens teman
- 17.30 Enkel kvällsmat
- 18.00 Passionspredikan

VÄLKOMMEN!

Anmäl deltagande (lunch/kvällsmat) till Lena A Artman så snart som möjligt och helst före den **14 mars**.

E-post: lena.a.artman@gmail.com

Tel: 0709-69 28 87

Arrangörerna skriver:

Vi kvinnor vill ära och tjäna vår Herre med våra liv och de gåvor Han gett oss. Därför vill vi samlas på dessa kvinnodagar, lyssna till själavårdande undervisning, samtala, uppmuntra och be för varandra för att få frimodighet att kunna tjäna Jesus med våra gåvor i mötet med människor i vår närhet, både i våra församlingar och i vår vardag. Vi kvinnor har också våra särskilda erfarenheter av tro och liv, av föräldraskapet, arbetslivet och församlingslivet. Vi behöver dela dessa erfarenheter och ge stöd och uppmuntran till varandra.

Koinonior inom Missionsprovinsen i Sverige

S:t Markus församling Bantorget 5, Lund (oftast)	<i>Sön-/helgdagar kl 11</i>	Patrik Toräng Tel 070-615 11 61
S:t Johannes församling Fader Gunnars väg, Kristianstad	<i>Sön-/helgdagar kl 11</i>	Jan-Erik Appell Tel 044-21 35 25
Katakomben Västra Hamngatan 15, Göteborg	<i>Lördagar kl 12</i>	Jakob Okkels Tel 076-236 52 24
Kvillebäckens församling Glöstorpsvägen 49, Göteborg	<i>Sön-/helgdagar kl 14</i>	Bengt Birgersson Tel 070-777 26 09
Tabor Grönedegatan 49, Kisa	<i>Varannan söndag kl 11</i>	Jakob Okkels Tel 076-236 52 24
Mariakyrkan Sommarhemsvägen 4, Uddevalla	<i>Sön-/helgdagar kl 10</i>	Per-Anders Grunnan Tel 0522-234 43
Stigens kyrka Stigevivägen 1, Stigen	<i>Sön-/helgdagar kl 12</i>	Per-Anders Grunnan Tel 0522-234 43
S:t Stefanus koinonia Alvastravägen 8, Hägersten	<i>Sön-/helgdagar kl 11</i>	Hans-Åke Holmström Tel 08-541 39 041
Alsike kloster Knivsta		Helgeandssystrarna Tel 018-38 30 02
S:t Petri gudstjänstgemenskap Sundbergsgatan 16, Karlstad	<i>Sön-/helgdagar kl 11</i>	Daniel Brandt Tel 073-150 93 51
Evangelisk Luthersk Församling Umeå, Pilgatan 4, Umeå	<i>Sön- /helgdagar kl 11</i>	David Appell Tel 076-828 47 10

Annan gudstjänstverksamhet där präster inom Missionsprovinsen regelbundet predikar

Malmö, "Betlehemskyrkan"	Anders Göth,	Tel 070-827 91 10
Vik, "Vigarehuset"	Patrik Toräng,	Tel 070-615 11 61
Härnäs missionshus	Jan-Erik Appell,	Tel 044-21 35 25
Fridafors kyrka	- se ovan	
Attarps Missionshus	Lars Artman	Tel 0435-44 84 04
Hishults Lutherska	- se ovan	
Växjö, "Torparkyrkan"	Jan-Erik Appell,	Tel 044-21 35 25
Huskvarna, "Frälsningsarmens lokal"	- se ovan	
Halmstad	Roland Gustafsson,	Tel 076-165 15 59
Göteborg, "Lutherstiftelsen"	Ragnar Block,	Tel 0320-871 87
Borås	Gabriel Skilling	Tel 070-216 55 25
Dynäs / Örnsköldsvik	David Appell	Tel 076-828 47 10
Vännäs, "Missionsgården Fridhem"	Gunnar Andersson,	Tel 070-845 11 25
Korpilombolo	Anders Alapää,	Tel 070-602 48 34

Om Du vill bli medlem i *S:t Sigfrids Trosgemenskap* eller få kontakt med någon tjänstgörande präst kan Du ringa till kansliet på tel 031-51 42 47 eller skriva till Missionsprovinsens kansli, Thorburnsgatan 5, 412 64 Göteborg.

Tack och bön

Tacka för

- *Guds ord och varje ort där det förkunnas rent och klart*
- *fastetidens beredelse i bot och bön*
- *allt arbete som frivilliga gör i Missionsråd, Konsistorium och Läronämnd*
- *biskop Arne och hans hustru*
- *små och stora bidrag till Missionsprovinsen i januari och februari*
- *verklighet och utmaning i Kyrkans enhet och övriga kännetecken*

Bed om / för

- *nya koinonior där människor längtar efter Guds ord*
- *Missionsprovinsens internationella kontakter och det nordiska samarbetet*
- *Evangelisk-Lutherska Kyrkan i Kenya (ELCK) och dess årsmöte*
- *S:t Petri församling i Karlstad och prästerna där*
- *Kyrkans enhet och för alla lemmar som lider förföljelse*
- *Kvinnodagen i Göteborg*
- *vishet i alla andliga och praktiska utmaningar som Missionsprovinsen möter*
- *frivilliga till arbete på Missionsprovinsens kansli*
- *Missionsprovinsens ekonomi och administration*

Kalendern 2015

- 13/3 *Biskopsmöte i Stockholm*
- 11/4 *Sammanträde med Missionsrådet*
- 30/5 *Sammanträde med Konsistoriet*
- 21/8 *Sammanträde med Läronämnden*

